

(tak duše ptá se těla, zda není osamělá,
a tělo říká duši, že ji to dneska sluší...)

Znám tě už nějaký pátek,
Spíš je to už několik let,
Tvoje pohyby už měl bych znát,
Víceméně nazpaměť,
Občas to bývá těžký,
Vedle sebe takhle žít,
Ale bývají i chvíle hezký,
Jen si je nemůžu vybavit,
Jdem spolu stále dál a tak se tě ptám,

Jestli jsi šťastná a jestli máš to, co jsi chtěla,
Jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná a jestli máš to, co jsi chtěla,
Jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná, šťastná...

Hodíme se vůbec k sobě,
Mě tak někdy napadá,
Co je vlastně mezi námi,
Jedna velká záhada,
Kdo koho má rád víc,
A kdo si víc užívá,
Bylo by to dobrý jednou to celý odhalit, vím to sám a tak se tě ptám..

Jestli jsi šťastná a jestli máš to, co jsi chtěla,
Jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná a jestli máš to, co jsi chtěla,
Jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná, šťastná...

Jsme přivázáni k sobě ocelovým lanem, nerozlučná dvojka, ámen,
Jsme jak letící šípy vystřelený z kuše, my dva navždy spolu já tvoje
tělo a ty má duše,

Jestli jsi šťastná a jestli máš, co si chtěla,
Jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná a jestli máš, co si chtěla,
jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to dělá,

Jestli jsi šťastná a jestli máš to, co jsi chtěla,
Jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná a jestli máš to, co jsi chtěla,
Jestli jsi šťastná, ptám se, prý se to tak dělá,
Jestli jsi šťastná, šťastná...